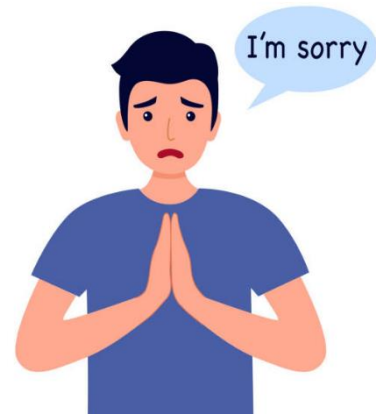

เหตุใดโดยไม่ต้องหาเหตุผล

>>> บางเรื่องหากทำแล้วงดงามก็ไม่ต้องถามหาเหตุผล ทำไปเถอะ <<<

ในสังคมที่ปลูกฝังให้เรามั่นใจในตัวเองไปเสียทุกเรื่อง บ่อยครั้งก็ทำให้เราเสียสิ่งดี ๆ ไปจากชีวิต **เสียโอกาส เสียเพื่อน เสียความรู้สึก หรือแม้กระทั่งเสียเวลา** หากมาลองไตร่ตรองทบทวนหนทางที่ผ่านมา เราถ่อมใจเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง ทำอะไรก็ถูกหมด คอตั้งบ่าอย่าริมาได้เถียง อย่าเอาเหตุผลมาอ้าง และไม่เคยมจะ **“ขอโทษ”** ใครก่อน เพราะคิดว่า **สิ่งที่เราทำอยู่นั้นถูกต้องที่สุด** ขอโทษไปก็ถือว่ายอมแพ้ เราต้องชนะ เหตุผลร้อยพันยกมาอ้าง ข้อมูลหมิ่นแปดยกมาชี้แจง ต่างคนต่างเป็น เช่นนี้ ไม่มีใครยอมใคร จากนั้นก็โกรธเคืองกัน หน้าไม่มอง เงาไม่เหยียบ เห็นกันผ่านกันไปเสมือนเป็นอากาษธาตุ ในใจมีแต่คำว่า **“เหตุใดโดยไม่ต้องขอโทษก่อนเล่า??”**

ใช่หรือไม่ **“ขอโทษ”** คือ คำกล่าวของคนที่ทำความผิด เป็นความเข้าใจสำหรับคนทั่วไป แต่สำหรับชีวิตคู่ เพื่อนมิตร สหายหรือครอบครัว บางครั้งก็ต้องพูดออกมา ทั้ง ๆ ที่มันไม่มีที่มาและที่ไป ไม่มีเหตุและผลที่ต้องถามหา เพราะต่อให้เถียงกันจนชนะด้วยเหตุผลของใครคนใดคนหนึ่ง ผลลัพธ์ก็คือ แพ้ราบคาบด้วยกันทั้งสองฝ่าย เอาเข้าจริงมันเป็นความต้องการที่แท้จริงของคนทั้งสองฝ่ายหรือไม่? คำตอบ คือ ไม่เลย แต่...

ทำไมเวลาไม่เข้าใจกัน กลับไม่กล้าขอโทษอีกฝ่ายหนึ่งล่ะ? คำตอบ **คือ เพราะต่างมีทิฐิ** นั่นไง

ลูกชาย : พ่อครับ ผมจะแต่งงานนะครับ

คุณพ่อ : แกต้องขอโทษพ่อก่อน!

ลูกชาย : ทำไมผมต้องขอโทษล่ะครับ?

คุณพ่อ : แกขอโทษก่อนเถอะน่า!

ลูกชาย : เพราะอะไร? ผมผิดอะไรครับพ่อ?

คุณพ่อ : แกขอโทษนะลูกแล้ว!

ลูกชาย : ผมทำอะไรผิดหรือครับพ่อ?

คุณพ่อ : ขอโทษก่อน!

ลูกชาย : ทำไมครับ?

คุณพ่อ : ขอโทษพ่อก่อน!

ลูกชาย : พ่อบอกเหตุผลมาก่อนว่าเพราะอะไร? คุณพ่อ : ขอโทษมาก่อน!

ลูกชาย : ผมอยากรู้ว่าผมทำผิดอะไรครับพ่อ? คุณพ่อ : ขอโทษก่อน!

ลูกชาย : ก็ได้ครับ ผมขอโทษพ่อครับ! คุณพ่อ : ตอนนี้แกแต่งงานได้แล้ว! นี่เป็นบททดสอบแรกก่อนที่แกจะแต่งงาน **เมื่อไหร่ที่แกรู้จักขอโทษโดยไม่ต้องรู้ถึงสาเหตุและเหตุผล** แกมีคุณสมบัติในการมีครอบครัว ชีวิตครอบครัวจะยั่งยืน จำบททดสอบนี้ให้ดี

หัวใจที่มีความรักนั้น ย่อมขอโทษได้
แม้กระทั่งรู้ว่าเราไม่ผิด หัวใจที่เมตตานั้นยอมอภัยได้ในทุกการขอโทษ แม้ความผิดที่อีกฝ่ายทำนั้นไม่น่าให้อภัยก็ตาม ข้อคิดอีกประการสำหรับเรา ผู้ที่บางครั้งบางเวลาไม่ต้องการหาเหตุผล เพราะมันมีเหตุผลในตัวมันเองอยู่แล้ว “หากใครคนใดคนหนึ่งขอโทษอีกฝ่ายหนึ่งก่อน จงรู้ไว้ เขาอาจไม่ใช่ฝ่ายผิด! **แต่เพราะเขารักอีกฝ่ายหนึ่งมากกว่า**” ยอมลดความเป็นตัวของตัวเองลง และแน่นอน หากเขาผิดแล้วเขาขอโทษ นั่นแปลว่า **เขารู้ผิดและอยากแก้ไข**

บางทีเราก็ต้องรู้จักที่จะถนอมความรู้สึกของกันและกัน ยอมให้อภัยก่อน เมื่ออีกฝ่ายหนึ่งเอ่ยคำขอโทษ อีกฝ่ายหนึ่งต้องพร้อมให้อภัย ให้โดยไม่ติดใจหรือคิดแค้นเคือง หากเราจะรักษาความสัมพันธ์แบบนี้ได้ในทุกกรณี รู้จักที่จะขอโทษ รู้จักที่จะอภัยกัน เราจึงจะมีสันติสุขในจิตใจ ในขณะที่สังคมโลกกำลังวุ่นวาย ต่างคนต่างมีเหตุผลของตัวเอง กระจายหาสงครามอยู่ทุกวินาทีเช่นนี้ **ใยเราต้องสร้างสงครามขนาดย่อม ๆ กันเองด้วยเล่า?** อย่าใช้เหตุผลนำพาชีวิต หันมาใช้ความรักเป็นแสงส่องนำทาง เพื่อเราจะได้เดินไปพบกับพระเจ้า โดยมีต้องเตรียมหาเหตุผลใด ๆ ให้เหนือยอีก เมื่อวันนั้นที่มาถึง...

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>